

Piotr Chojnacki:

MATLAB

Program na zaliczenie: „Odejmnowanie widm”

{Poniższy program ma za zadanie odjęcie dwóch widm od siebie. Do poprawnego działania programu potrzebne są trzy funkcje: odejmowaniewidm.m współczynnik.m numer.m. Poniżej podane są kody źródłowe tych funkcji. W folderze skompresowanym znajdują się 4 przykładowe widma na których można przećwiczyć program. Również poniżej przedstawiam wyniki działania.}

{została zachowana oryginalna kolorystyka składni MATLABa}

```
function [k]=odejmowaniewidm(x,y);
```

```
% Piotr Chojnacki
```

```
% III rok informatyka chemiczna
```

```
% Wrocław dn. 22 maja 2005
```

```
% zadaniem funkcji jest odjęcie dwóch widm od siebie
```

```
% funkcję wywołuje się w sposób następujący: odejmowaniewidm(x,y)
```

```
% gdzie 'x'- oznacza widmo pierwsze 'y' - widmo drugie
```

```
% widma wczytuje się poprzez podanie samej nazwy bez rozszerzenia
```

```
% natomiast k jest parametrem zwracany przez funkcję i jest to obliczony
```

```
% współczynnik o który odjęte są widma z równania:  $w_1 - k \cdot w_2$ 
```

```
% przykłady wywołań   odejmowaniewidm('OCT2RS20','OCT2RS85');
```

```
%                   odejmowaniewidm('NBUT20','NBUT80');
```

```
% przykład wywołania funkcji dla widm stężeniowych
```

```
%                   odejmowaniewidm('STEZ01','STEZ02');
```

```
global z intensx intensy n m widmox widmoy
```

```
% deklaracja zmiennych globalnych wykorzystywanych w drugiej funkcji
```

```
disp([' ']);
```

```

disp(['----- ']);
disp('Funkcja odejmie teraz dwa widma od siebie.');
```

disp(['----- ']);

disp([' ']);

hold on % włączenie rysowania wszystkich widm na jednym wykresie

```

eval(['load ' x '.PRN']); % wczytanie pierwszego widma
dane=eval(x);           % i dodanie rozszerzenia .PRN
liczfalx=dane(:,1);
intensx=dane(:,2);
widmox=[dane(:,1) dane(:,2)];

plot(liczfalx,intensx,'b'); % rysowanie I widma w kolorze niebieskim
title('widma');           % tytuł wykresu
xlabel('czestosc (liczby falowe)'); % nazwa osi x
ylabel('absorbancja (intensywnosc)'); % nazwa osi y
grid on % włączenie siatki na wykresie

eval(['load ' y '.PRN']); % wczytanie drugiego widma
dane1=eval(y);           % i dodanie rozszerzenia .PRN
liczfaly=dane1(:,1);
intensy=dane1(:,2);
widmoy=[dane1(:,1) dane1(:,2)];

plot(liczfaly,intensy,'g'); % rysowanie II widma w kolorze zielonym
legend('widmo I','widmo II'); % legenda
disp(['Zostało narysowane pierwsze i drugie widmo ']);
disp([' ']);

% -----
% OFFSET
% wynonywanie offsetu czyli odejmowanie od widma wybranej
% intensywności dla danej liczby falowej
% po odjęciu wartości intensywności przy danej liczbie falowej otrzymujemy
% dokładniejszą wartość współczynnika k
% -----

lf=input('Podaj liczbę falową do przeprowadzenia offsetu: ');

po=numer(widmoy(:,1),lf); % odjęcie wartości intensywności przy danej
% liczbiefalowej od widma pierwszego
```

```

intensy=intensy-intensy(po);
po=numer(widmox(:,1),lf); % odjęcie wartości intensywności przy danej liczbie
                        % falowej od widma drugiego
intensx=intensx-intensx(po);

% -----
% od tego momentu wartości intensx i intensy sa podstawione wartosciami po
% odjeciu intensywności przy danej liczbie falowej
% -----

figure    % nowe widma po offset rysowane są w nowym oknie
hold on   % dopisywanie do tego samego okna nowych wykresów
grid on   % włączenie siatki na wykresie

plot(liczfalx,intensx,'b'); % rysowanie I widma w kolorze niebieskim
title('widma po offset'); % tytuł wykresu
xlabel('czestosc (liczby falowe)'); % nazwa osi x
ylabel('absorbancja (intensywnosc)'); % nazwa osi y

plot(liczfaly,intensy,'g'); % rysowanie II widma w kolorze zielonym
legend('widmo I - po offset','widmo II - po offset'); % legenda
disp(['Zostało narysowane pierwsze i drugie widmo po dokonaniu offsetu ']);

% przedział liczenia współczynnika k
disp([' ']);
disp(['Wybierz przedział dla którego zostanie policzony współczynnik']);
disp(['o który zostaną odjęte widma według równania w1-k*w2 ']);
disp([' ']);
% zerowanie zmiennych oznaczających granicę
% przedziału szukania współczynnika k
n=0;
m=0;

n=input('poczatek przedziału: '); % wczytanie początku przedziału
m=input('koniec przedziału: '); % wczytanie końca przedziału

k=1; % początkowa wartość współczynnika k

wspol=fminsearch('wspolczynnik',k); % wywołanie funkcji liczącej
                                % współczynnik k

```

```

k=abs(wspol) % zapisywanie wyniku funkcji wspolczynnik pod zmienną k w
              % module tak żeby był zawsze liczbą dodatnią
odjete= [widmox(:,1) (intensx-k*intensy)]; % macierz złożona z dwóch
                                             kolumn: liczby falowe i
                                             intensywność po odjęciu
plot(widmox(:,1),odjete(:,2),'r'); % rysowanie odjętego widma w kolorze
                                   czerwonym

legend('widmo I - po offset','widmo II - po offset','widmo po odjęciu');
% legenda na wykresie

disp(['Na czerwono zostało narysowane widmo po odjęciu']);
disp([' ']);
%save odejmowaniewidm % zapisanie zmiennych z okna Workspace
                        % pod nazwą odejmowaniewidm.mat

```

```

function f=wspolczynnik(k);

```

```

% Piotr Chojnacki
% III rok informatyka chemiczna
% Wrocław dn. 22 maja 2005

```

```

% funkcja oblicza współczynnik k korzystając z funkcji numer.m podającej
% numer elementu o danej liczbie falowej

```

```

global z intensx intensy n m widmox widmoy
% deklaracja użycia globalnych zmiennych z funkcji odejmowaniewidm.m

```

```

pp=0; % zerowanie zmiennych oznaczających początek i koniec
kk=0;

```

```

pp=numer(widmox(:,1),n); % podanie numeru elementu za pomocą funkcji
                        % numer

```

```

kk=numer(widmoy(:,1),m);

```

```

% obliczanie sumy kwadratu odchyłeń
% w funkcji odejmowaniewidm.m nadana była początkowa wartość
% współczynnika k
% k=1

```

```

% w tym momencie funkcja liczy sumę i sama dobiera współczynnik k
% wynikiem jest współczynnik k, dla którego otrzymujemy najmniejszą wartość
% sumy
suma=0;
for i=kk:pp
    suma1=((intensx(i,1))-k*(intensity(i,1))).^2;
    suma=suma+suma1;
end
f=suma; % podstawienie pod funkcję obliczonej sumy

```

```

function pos=numer(x,lf)

```

```

zp=length(lf);
if zp==1
    xp=abs(x-lf);
    [pom pos]=min(xp);
else
    for i=1:zp
        xp=abs(x-lf(i));
        [pom pos(i)]=min(xp);
    end
end
end

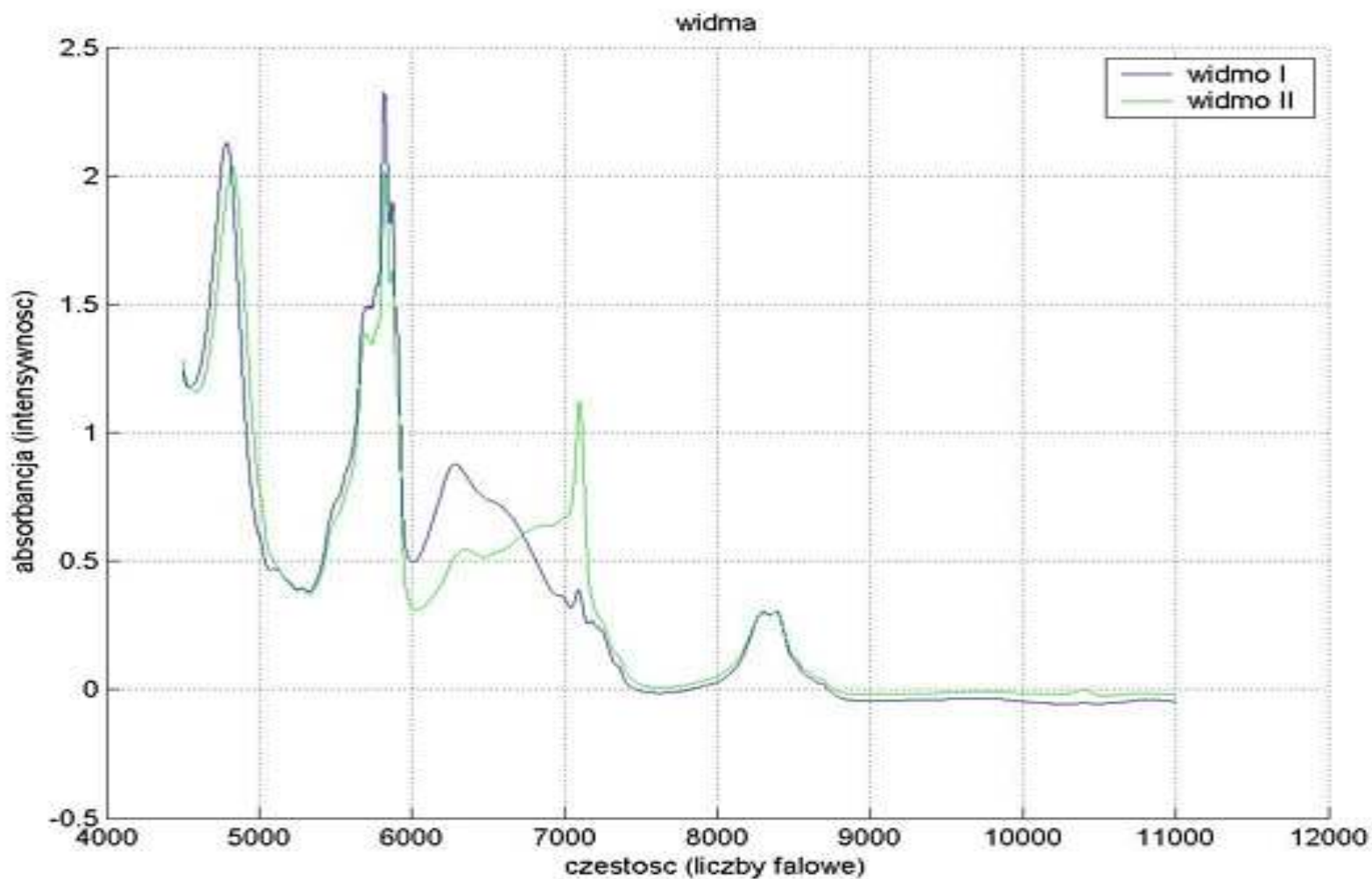
```

{Przykładowe wywołanie programu dla widm NBUT20 i NBUT80}

```
>> odejmijwidma('NBUT20','NBUT80');
```

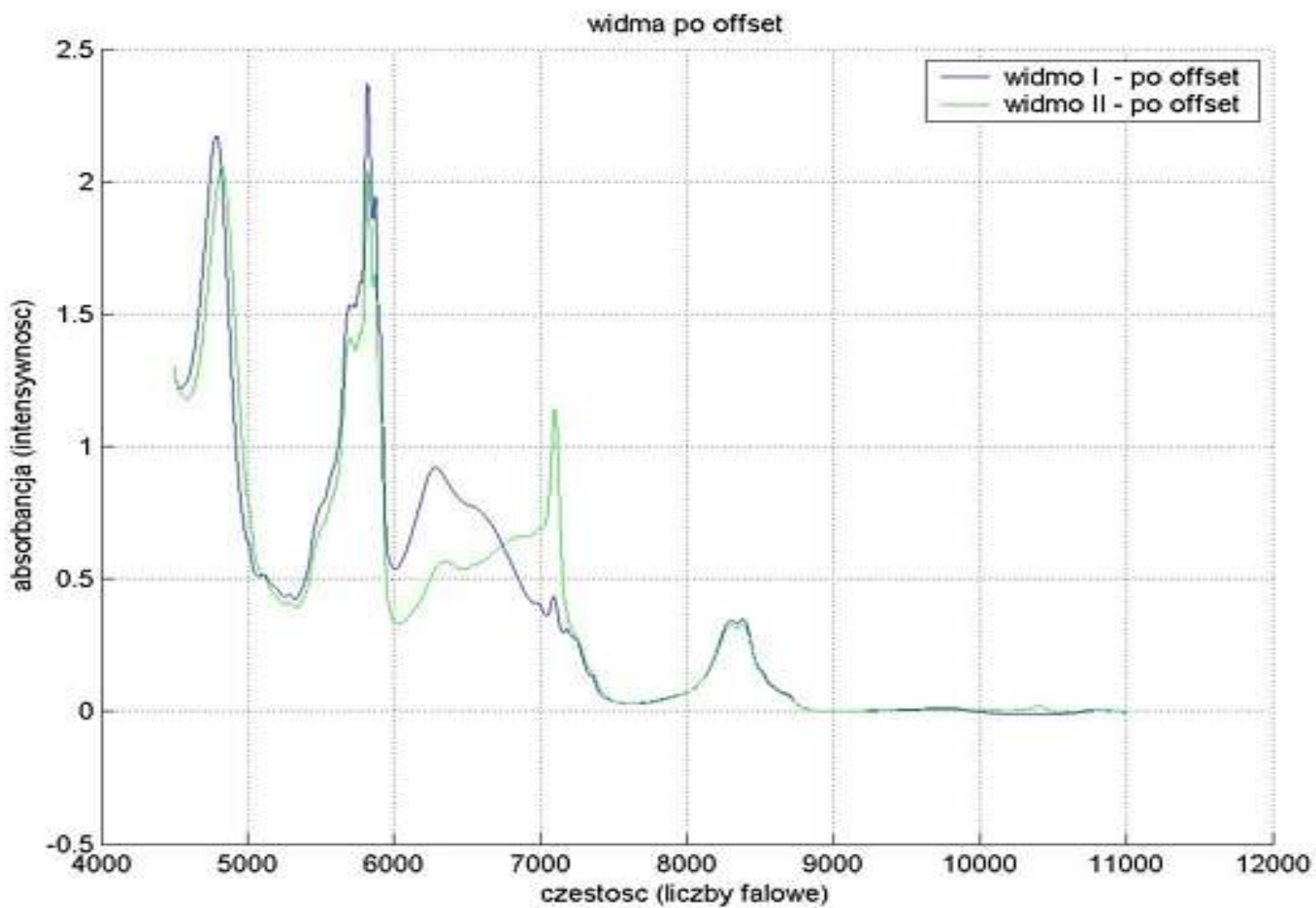

Funkcja odejmie teraz dwa widma od siebie.

Zostało narysowane pierwsze i drugie widmo

Podaj liczbę falową do przeprowadzenia offsetu: 9000 {w przypadku tego widma jest to najlepsza wartość}

Zostało narysowane pierwsze i drugie widmo po dokonaniu offsetu

Wybierz przedział dla którego zostanie policzony współczynnik o który zostaną odjęte widma według równania $w1-k*w2$

początek przedziału: 8000 {najlepszy przedział to 8000-9000. Dobrze jest jak widma się w takim przedziale nakładają wtedy współczynnik jest bliski 1 i widma są w całości odjęte.}

koniec przedziału: 9000

$k =$

1.0499

Na czerwono zostało narysowane widmo po odjęciu

